

Dosarul nr. 3ra-739/22
2-21013670-01-3ra-26072022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: V. Chisilița)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: Gh. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

14 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Gheorghe Boboc, reprezentat de avocatul Sergiu Russ,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Boboc împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind anularea actului administrativ, restabilirea la locul de muncă, încasarea plăților salariale și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 10 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Gheorghe Boboc și menținută hotărârea din 15 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 28 ianuarie 2021 Gheorghe Boboc, reprezentat de avocatul Sergiu Russ a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilirea la locul de muncă, încasarea plăților salariale și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul Gheorghe Boboc a indicat că, începând cu anul 1994, a fost angajat al Ministerului Afacerilor Interne, iar ulterior angajat al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, perioadă în care a ocupat diferite funcții potrivit ierarhiei profesionale. La data de 30 martie 2020 i s-a adus la cunoștință ordinul nr. 156ef din 17 martie 2020,

semnat de către șeful Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, cu privire la sancționarea disciplinară și concedierea din funcția publică deținută cu statut special.

Reclamantul a menționat că, la momentul concedierii deținea funcția de ofițer superior al serviciului detenție și escortă al Inspectoratului de Poliție Căușeni al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne. Conform ordinului nr. 156ef din 17 martie 2020, a fost tras la răspundere disciplinară și sancționat cu cea mai aspră pedeapsă – concedierea, pentru faptul absenței nemotivate de la lucru în timpul zilei de muncă din 17 februarie 2020.

Reclamantul a precizat că între fapta imputată de lipsă nemotivată de la lucru și normele de drept pe care este întemeiat ordinul contestat, sunt neconcordanțe. În pofida faptului că unica abatere disciplinară imputată lui Gheorghe Boboc, este absența nemotivată de la lucru pe data de 17 februarie 2020, ordinul este întemeiat nu pe prevederile art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, care stipulează concedierea angajatului pe motiv de lipsă nemotivată de la muncă, dar pe prevederile art. 86 alin. (1) lit. g) și p) din Codul muncii, care prevăd concedierea pe alte motive, nelegate de absența de la muncă.

Reclamantul a mai subliniat că, potrivit părții descriptive a ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 156ef din 17 martie 2020, la data de 17 februarie 2020 la ora 08:00, s-a constatat lipsa nemotivată a lui la ședința de lucru zilnică, cu participarea efectivului Inspectoratului de Poliție Căușeni. Potrivit declarațiilor șefului Inspectoratului de Poliție Căușeni, V. Arnăutu, s-ar fi prezentat la lucru cu întârziere, aproximativ la ora 08:30, nemotivând întârzierea și lipsa la ședință. În continuarea descrierii evenimentelor ce au avut loc pe data de 17 februarie 2020, în ordinul contestat se menționează că la orele 13:35 – 13:40 de către șeful Inspectoratului de Poliție Căușeni, V. Arnăutu a fost întreprinsă o verificare a prezenței la locul de muncă, urmare fiind constatat că lipsește de la serviciu. Reieșind din declarațiile șefului Inspectoratului de Poliție Căușeni, în aceeași zi s-ar fi prezentat în birou la ora 14:30, a aruncat legitimația pe masă și a părăsit incinta inspectoratului, necomunicând șefului sau altor persoane din cadrul inspectoratului că ar fi consultat un medic sau că se află în concediu medical.

Reclamantul a invocat că, conform ordinului contestat se menționează că pe data de 17 februarie 2020, în intervalul de timp 13:45 – 13:55 a fost întreprinsă o verificare a prezenței la locul de muncă și de către șeful secției coordonare operațională a Inspectoratului de Poliție Căușeni, Sergiu Tumanov, de comun cu șeful secției resurse umane Ana Vangheli, care au stabilit lipsa lui la locul de muncă. Urmare a examinării secvențelor video, înregistrate de sistemul de monitorizare video a Inspectoratului de Poliție Căușeni din 17 februarie 2020, în intervalul de timp 06:49 – 17:00, s-a stabilit că în ziua respectivă Gheorghe Boboc a fost prezent la serviciu în intervalul de timp 08:13 – 08:48 (30 minute) și 14:30 – 14:35 (5 minute). Reieșind din datele înregistrărilor video ancheta de serviciu a concluzionat că în restul timpului Gheorghe Boboc a lipsit de la serviciu fără anumite motive întemeiate sau acordul și învoirea șefului.

Reclamantul a relevat că, la 18 februarie 2020, în secția resurse umane a Inspectoratului de Poliție Căușeni, a fost depus un raport prin care a informat că se

află în concediu medical din 18 februarie 2020. La 28 februarie 2020, a prezentat buletinul medical cu seria 01 nr. 3785926, eliberat de Instituția Medico-Sanitară Publică Centrul de Sănătate Căușeni, deschis pe numele său, cu reluarea lucrului la 28 februarie 2020.

Reclamantul a subliniat că circumstanțele de fapt, indicate în ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 156ef din 17 martie 2020, rezultă din ancheta de serviciu întreprinsă, care a fost desfășurată cu grave încălcări și cu distorsionarea intenționată a realității, având la bază declarațiile false a multor persoane audiate. Șeful Inspectoratului de Poliție Căușeni, în ultima perioadă de timp a manifestat un comportament de persecutare evidentă, a mințit în cadrul anchetei de serviciu inițiate și a dat declarații evident false. Astfel, șeful Inspectoratului de Poliție Căușeni, a ascuns faptul că pe data de 17 februarie 2020, a primit la ora 07:45, un mesaj pe numărul său personal de telefon, prin care a fost anunțat că va întârzia la serviciu cu 15 min. Șeful Inspectoratului de Poliție Căușeni, cunoștea realitatea ce ține de deplasările sau la serviciu în or. Căușeni din or. Tighina.

Reclamantul reține că șeful Inspectoratului de Poliție Căușeni cunoștea că subalternilor săi, care se deplasează zilnic la serviciu din regiunea transnistreană, uneori li-se creează de către autoritățile neconstituționale anumite piedici și tergiversări în traversarea așa zisei frontiere. Faptul dat este cunoscut și cu bună credință tolerat de către conducerea Inspectoratului de Poliție Căușeni, cu condiția informării administrației despre eventuala întârziere.

Reclamantul a relatat că, în dimineața zilei de 17 februarie 2020, în timp ce se deplasa conform regimului său zilnic obișnuit, a fost supus unui control documentar mai minuțios de către autoritățile neconstituționale, fapt care a dus la tergiversarea deplasării sale la serviciu. Văzând că nu va reuși la ședința zilnică și va întârzia la serviciu, a anunțat imediat șeful Inspectoratului de Poliție Căușeni printr-un mesaj. La serviciu pe data de 17 februarie 2020, s-a prezentat la ora 08:13 (conform înregistrării video), adică cu o întârziere de 13 minute și a adus neîntârziat la cunoștința administrației motivele întemeiate a întârzierii sale. Totodată, a anunțat verbal administrația Inspectoratului de Poliție că i s-a înrăutățit mult starea sănătății și anume maladia coloanei vertebrale de care suferă de mai mult timp.

Astfel, reclamantul a specificat că capătul acuzațiilor în privința întârzierii nemotivate la serviciu pe data de 17 februarie 2020 și neanunțarea administrației despre motivele întârzierii decad ca fiind neveridice.

Reclamantul a susținut că, în ordinul de concediere contestat nu este menționat care sunt intervale de timp în care se pretinde că Gheorghe Boboc a lipsit nemotivat de la serviciu. Unica argumentare adusă este înregistrarea video, conform căreia pe data de 17 februarie 2020 a fost prezent în incinta Inspectoratului de Poliție Căușeni în intervalul de timp 08:13 – 08:48 (30 minute) și 14:30 – 14:35 (5 minute), care însă este un mijloc de probă neveridic și pasibil unei aprecieri critice.

Reclamantul a precizat că, în ancheta de serviciu efectuată s-a ascuns de la șeful Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, care a semnat nemijlocit ordinul de concediere, faptul că în incinta Inspectoratului de Poliție Căușeni există două intrări. Una oficială, care se monitorizează video și o altă intrare accesorie, nemonitorizată, care este folosită doar de către angajații

inspectoratului. Absolut toți colaboratorii Inspectoratului de Poliție Căușeni folosesc pentru a intra în incinta Inspectoratului de Poliție Căușeni intrarea oficială și intrarea accesorie.

Astfel, reclamantul a indicat că la data de 17 februarie 2020, ca și în alte zile, a intrat în incinta Inspectoratului de Poliție Căușeni de mai multe ori cât prin intrarea oficială, atât și prin intrarea accesorie. Pe data de 17 februarie 2020, după ce a adus la cunoștința administrației motivele întârzierii sale cu 13 minute, a plecat la locul său nemijlocit de muncă și a început să-și exercite atribuțiile funcției deținute. Astfel, aproximativ la orele 09:00, în pofida faptului că avea dureri puternice în regiunea coloanei vertebrale, a organizat și a dispus deplasarea unei echipe a subalternilor, de escortare a unor deținuți în mun. Chișinău, fapt care poate fi confirmat prin audierea martorilor respectivi. În timpul pauzei de masă, s-a simțit și mai rău din cauza amplificării accesului de boală. Aproximativ la orele 14:30, s-a prezentat în biroul șefului Inspectoratului de Poliție Căușeni pentru ai aduce la cunoștință faptul că se simte foarte rău.

Reclamantul a susținut că constatările din ordinul contestat, precum că a aruncat pe masa șefului Inspectoratului de Poliție Căușeni legitimația de serviciu nu corespunde adevărului, fiind un fals. Ulterior, aproximativ la orele 15:00, Gheorghe Boboc a rugat un cunoscut de al său, să-l transporte cu mașina personală de urgență la medic, care începând cu ziua următoare, adică de pe data de 18 februarie 2020, i-a deschis concediul medical cu o durată de 10 zile. Prin urmare, pe data de 17 februarie 2020, cu adevărat a lipsit de la locul de muncă în a doua jumătate a zilei, aproximativ 2 ore. Însă această lipsă a fost una absolut întemeiată și care nu a depins de voința sa, fiind cauzată de accesul de boală și necesitatea urgentă de a se arăta unui medic.

În completarea celor enunțate reclamantul Gheorghe Boboc a menționat că, în ceea ce ține de nespecificarea expresă în ordinul contestat a intervalelor de timp în care se pretinde că a lipsit de la locul de muncă, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare este obligatorie stabilirea a cel puțin 4 ore de lipsă consecutivă pe parcursul zilei de muncă, pentru a fi posibilă concedierea angajatului pe acest motiv.

Reclamantul a indicat că în conformitate cu prevederile art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, concedierea se admite pentru absența repetată fără motive întemeiate de la lucru timp de 4 ore consecutive (fără a ține cont de pauza de masă) în timpul zilei de muncă. Conform prevederilor imperative a normei de drept citate, angajatorul dispune de dreptul de a concedia pe angajat pentru faptul lipsei nemotivate de la muncă doar în cazul în care această lipsă este constatată prin actele probatorii respective pe parcursul a cel puțin 4 ore, scurse consecutiv.

Luând în considerare faptul că ziua de muncă în cadrul Inspectoratului de Poliție Căușeni este începând cu ora 08:00 până la ora 17:00 (cu pauza de masă între orele 12:00 – 13:00), rezultă că 4 ore de lipsă de la serviciu se pot scurge consecutiv sau de la orele 08:00 până la masă la orele 12:00, sau începând cu finisarea pauzei de la orele 13:00 până la orele 17:00. În cadrul anchetei de serviciu nu au fost stabilite și prezentate astfel de probe, iar înregistrările video nu prezintă o probă veridică în

acest sens. Tragerea la răspundere disciplinară și sancționarea cu concedierea pentru faptul lipsei nemotivate de la locul de muncă este absolut ilegală.

Prin hotărârea din 15 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Boboc împotriva Inspectoratului General al Poliției (f.d. 71, 77-92).

La data de 25 octombrie 2021 Gheorghe Boboc, reprezentat de avocatul Sergiu Russ a depus apel împotriva hotărârii din 15 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi decizii privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată depuse de Gheorghe Boboc (f.d. 76).

Hotărârea motivată din 15 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificată avocatului Sergiu Russ, care reprezintă interesele lui Gheorghe Boboc, prin intermediul poștei electronice, la data de 04 ianuarie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasele din poșta electronică, anexate la actele cauzei (f.d. 94-96).

La data de 31 ianuarie 2022 Gheorghe Boboc, reprezentat de avocatul Sergiu Russ a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii din 15 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 97-103).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul Gheorghe Boboc, reprezentat de avocatul Sergiu Russ împotriva hotărârii din 15 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 10 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Gheorghe Boboc, reprezentat de avocatul Sergiu Russ și menținută hotărârea din 15 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 131, 132-137).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a relevat că absența nemotivată de la locul de muncă a funcționarului public cu statut special se atribuie la categoria abaterilor disciplinare, astfel încât în cazul constatării acesteia Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne este îndreptățit de a aplica agajatului sancțiuni disciplinare din lista celor prevăzute de Lege.

Instanța de apel a menționat că autoritatea emitentă a actului administrativ individual defavorabil contestat în speță a realizat corespunzător dreptul discreționar, potrivit exigențelor art. 16 din Codul administrativ, care statuează la alin. (1) și (2) că dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

În acest context, instanța de apel a reținut că argumentele lui Gheorghe Boboc, reprezentat de avocatul Sergiu Russ referitoare la încălcarea de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a principiilor ce reglementează realizarea dreptului discreționar în activitatea acestuia, sunt nefondate în contextul în care ordinul contestat este legal în fond.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate argumentele lui Gheorghe Boboc, reprezentat de avocatul Sergiu Russ referitoare la faptul că cele expuse în actul administrativ individual contestat, privind acțiunile imputate lui Gheorghe

Boboc sunt incorecte și contravin situației reale, ancheta de serviciu întreprinsă fiind desfășurată cu grave încălcări, or, atât ancheta de serviciu, cât și ordinul emis în consecință s-a realizat exclusiv cu referire la constatarea faptelor ce constituie abateri disciplinare, fără a depăși limitele acestei jurisdicții.

Instanța de apel a notat că ordinul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne nr. 156ef din 17 martie 2020 corespunde exigențelor legale, iar temeiuri pentru anularea acestuia în speță lipsesc.

Astfel, instanța de apel a concluzionat asupra legalității actului administrativ contestat, or, fiind stabilit că prin acțiunile lui Gheorghe Boboc privind nerespectarea regimului de muncă, absența fără motive întemeiate de la lucru în timpul zilei de muncă, neinformarea de îndată a angajatorului sau conducătorului nemijlocit despre imposibilitatea de a se prezenta la serviciu, aruncarea legitimației către superior, sunt cu desăvârșire incompatibile cu statutul funcționarului public, fiind just catalogată drept abatere disciplinară gravă, prin neexecutarea normelor deontologice, a regulilor activității profesionale, nerespectarea normelor ce reglementează totalitatea regulilor de conduită, obligatorii pentru funcționarii publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

În acest context, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiat argumentul lui Gheorghe Boboc precum că, la data de 17 februarie 2020, ca și în alte zile, a intrat în incinta Inspectoratului de Poliție Căușeni de mai multe ori atât prin intrarea oficială, cât și prin intrarea accesorie, or, careva probe în acest sens nu au fost prezentate.

Cu referire la pretenția lui Gheorghe Boboc privind restabilirea sa în funcția deținută la data emiterii ordinului contestat, instanța de apel a accentuat că în temeiul art. 89 alin. (1) din Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu – prin hotărâre a instanței de judecată.

Instanța de apel a menționat că din dispozițiile acestei norme rezultă că restabilirea angajatului în funcția din care a fost transferat sau eliberat de către angajator poate fi realizată doar în cazul în care ordinul corespunzător este ilegal.

În acest context, instanța de apel a specificat că în speță, ordinul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne nr. 156ef din 17 martie 2020, este legal, motiv pentru care instanța de apel a constatat neîntrunirea condițiilor stabilite expres de norma citată, ce ar institui obligația Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne de a-l restabili pe Gheorghe Boboc în funcția din care a fost concediat prin ordinul contestat.

Cu referire la pretențiile lui Gheorghe Boboc privind încasarea plăților salariale, instanța de apel a indicat că potrivit art. 90 alin. (1)-(3) din Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că din dispozițiile acestei norme reiese că obligarea angajatorului de a repara prejudiciul cauzat angajatului prin transferul sau eliberarea din funcție survine doar în cazul restabilirii acestuia din urmă în funcția deținută, respectiv în cazul în care transferul sau eliberarea din funcție s-a realizat ilicit.

La data de 06 iunie 2022, prin intermediul poștei electronice și 07 iunie 2022 la Curtea de Apel Chișinău Gheorghe Boboc, reprezentat de avocatul Sergiu Russ a depus recurs împotriva deciziei din 10 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată depuse de Gheorghe Boboc, reprezentat de avocatul Sergiu Russ (f.d. 140-141). Iar, la data 10 august 2022 Gheorghe Boboc, reprezentat de avocatul Sergiu Russ a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 10 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 146-149).

În susținerea recursului Gheorghe Boboc, reprezentat de avocatul Sergiu Russ a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată prin faptul, că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, totodată, nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Recurentul a menționat că, instanța de apel a ignorat faptul neconcordanței între fapta imputată lui Gheorghe Boboc de lipsă nemotivată de la lucru și normele de drept pe care este întemeiat ordinul contestat.

Recurentul a indicat că în pofida faptului că unica abatere disciplinară imputată lui Gheorghe Boboc este doar absența nemotivată de la lucru pe data de 17 februarie 2020, ordinul este întemeiat nu pe prevederile art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, care prevede concedierea angajatului pe motiv de lipsă nemotivată de la muncă, dar pe prevederile art. 86 alin. (1) lit. g) și p) din Codul muncii, care prevăd concedierea pe alte motive, nelegate de absența de la muncă.

Recurentul a precizat că în ceea ce ține de nespecificarea expresă în ordinul contestat a intervalelor de timp în care se pretinde că Gheorghe Boboc a lipsit de la locul de muncă, este important de menționat că în conformitate cu prevederile legislației în vigoare este obligatorie stabilirea a cel puțin 4 ore de lipsă consecutivă pe parcursul zilei de muncă, pentru a fi posibilă concedierea angajatului pe acest motiv.

Recurentul a relevat că luând în considerare faptul că ziua de muncă în cadrul Inspectoratului de Poliție Căușeni este începând cu ora 08:00 până la ora 17:00 (cu pauza de masă între orele 12:00 – 13:00), rezultă că 4 ore de lipsă se pot scurge consecutiv sau de la orele 08:00 până la masă ora 12:00, sau începând cu finisarea pauzei de la ora 13:00 până la orele 17:00.

Recurentul a concluzionat că tragerea la răspunderea disciplinară a lui Gheorghe Boboc și sancționarea acestuia cu concedierea pentru faptul lipsei nemotivate de la locul de muncă este absolut ilegală, fapt ignorat de instanțele inferioare. Este important de menționat că instanța de apel nu s-a expus în privința faptului că ordinul de concediere este întemeiat pe norme materiale din Codul muncii care nu se referă la absența nemotivată de la locul de muncă.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea

nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 10 mai 2022, însă probe despre notificarea dispozitivului deciziei nominalizate lui Gheorghe Boboc sau avocatului Sergiu Russ de către instanța de apel, nu sunt anexate la actele cauzei.

La data de 06 iunie 2022, prin intermediul poștei electronice și 07 iunie 2022 la Curtea de Apel Chișinău Gheorghe Boboc, reprezentat de avocatul Sergiu Russ a depus recurs împotriva deciziei din 10 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată depuse de Gheorghe Boboc, reprezentat de avocatul Sergiu Russ (f.d. 140-141).

Decizia motivată din 10 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată avocatului Sergiu Russ, care reprezintă interesele lui Gheorghe Boboc, prin intermediul poștei electronice, la data de 14 iulie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică, anexat la actele cauzei (f.d. 139).

La data 10 august 2022 Gheorghe Boboc, reprezentat de avocatul Sergiu Russ a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 10 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 146-149).

Astfel, recursul depus de către Gheorghe Boboc, reprezentat de avocatul Sergiu Russ împotriva deciziei din 10 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

La data de 10 august 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Inspectoratului General al Poliției copia recursului depus de Gheorghe Boboc, reprezentat de avocatul Sergiu Russ cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 150). Iar, la data de 01 septembrie 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa terțului Andrei Bodean copia recursului depus de Gheorghe Boboc, reprezentat de avocatul Sergiu Russ cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 160).

Prin referința depusă la data de 22 august 2022, prin intermediul oficiului poștal, Inspectoratul General al Poliției a solicitat respingerea recursului depus de Gheorghe Boboc, reprezentat de avocatul Sergiu Russ (f.d. 151-155).

Terțul Andrei Bodean nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință, în care să-și expună opinia referitor la cererea de recurs depusă de Gheorghe Boboc, reprezentat de avocatul Sergiu Russ.

Examinând admisibilitatea recursului depus de Gheorghe Boboc, reprezentat de avocatul Sergiu Russ în raport cu actele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele motive.

Conform art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este

inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [*Golder vs Regatul Unit*, §38; *Stanev vs Bulgaria (MC)*, §230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere

[*Luordo vs Italia*, §85]. Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel [*Levages Prestations Services vs Franța*, §45]. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem [*Botten vs Norway*, 19 februarie 1996, *Reports 1996-1*, p. 141, § 39]. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 [*a se vedea Helmers vs Suedia*, 09 octombrie 1991, § 31, *Seria A*, nr. 212-A].

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Gheorghe Boboc, reprezentat de avocatul Sergiu Russ.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Gheorghe Boboc, reprezentat de avocatul Sergiu Russ se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan